

Arrest

nr. 86 885 van 4 september 2012

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 29 januari 2012 het Rijk binnen en diende op 31 januari 2012 een asielaanvraag in. Op 11 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Sinhalese afkomstig uit Kurunegala, Sri Lanka. In januari 1989 huwde u op 18-jarige leeftijd met uw echtgenoot. Het was een gearrangeerd huwelijk. Het was uw echtgenoot die aan uw moeder gevraagd had om met u te mogen huwen. De moeder van uw echtgenoot sprak met uw moeder en toonde de verschillende huizen en gronden die hun familie in hun bezit had. Uw moeder stemde in met het huwelijk. Pas elf dagen voor het huwelijk zag u uw echtgenoot voor het eerst. Al meteen na het huwelijk liep het mis. Uw echtgenoot bleek een relatie te hebben met een andere vrouw en hij mishandelde u. Uw moeder had nog maar een deel van de bruidsschat betaald en de familie van uw echtgenoot eiste de rest. Uw moeder werd wantrouwig en ging op onderzoek uit. Ze kwam er achter dat de huizen en gronden die de familie van uw echtgenoot beweerde te bezitten niet van hen waren. Op 19 oktober 2011 vluchtte u na jarenlange mishandelingen weg van uw echtgenoot en ging u naar het huis van een vriendin. Op 25 december 2011 bracht een reisagent u naar Negombo waar u op een boot stapte. Op 29 januari 2012 diende u van de boot over te stappen op een kleine boot. Ongeveer een half uur later kwam u aan land. U werd met een auto naar een huis gebracht. De rit duurde ongeveer tien uur. Omstreeks 23.00 uur werd u vanuit dat huis naar Brussel gebracht. De reisagent liet u achter op straat. U kwam een Tamil vrouw tegen die u vertelde waar u asiel kon aanvragen. Op 31 januari 2012 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenoot, een kopie van de geboorteakte van uw echtgenoot, een kopie van de identiteitskaart van uw dochter, een kopie van de geboorteakte van uw dochter, de identiteitskaart van uw moeder, twee rijbewijzen van uw vader, familiefoto's, het horoscoopboekje van u, uw broer en uw dochter, een DVD met informatie over gelijkaardige problemen als die van uzelf in Sri Lanka en internetartikels over gelijkaardige problemen als die van uzelf in Sri Lanka.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

U beweerde dat uw echtelijke problemen al kort na uw huwelijk in januari **1989** begonnen. Een vrouw, 1 die één van de bruidsmeisjes was op uw huwelijk, kwam vaak bij uw thuis langs en uw moeder vond dat verdacht. Daarom ging ze op onderzoek uit. Ze ontdekte dat de familie van uw echtgenoot u bedrogen had en de gronden en huizen die ze voor het huwelijk beweerden te bezitten niet van hen waren. Het bruidsmisje bleek ook een minnares van uw echtgenoot te zijn waar hij al voor jullie huwelijk een relatie mee had. Omdat uw moeder bij het huwelijk slechts de helft van de bruidsschat had betaald, eiste uw echtgenoot kort na jullie huwelijk de rest. Uw moeder weigerde echter te betalen omdat u op tweevoudige manier werd bedrogen. Hierop begon uw echtgenoot u te mishandelen. Dit begon al een maand na uw huwelijk en u zou uiteindelijk pas in **2011**, meer dan 22 jaar nadien, uw echtgenoot hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS pp 6-8). Het is echter zeer opmerkelijk dat u zoveel jaren bij uw echtgenoot zou zijn gebleven indien u ernstig mishandeld zou zijn geweest. Deze vaststelling doet reeds afbreuk aan de ernst van de beweerde feiten en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien kunnen de argumenten die u aanhaalde ter verklaring waarom u hem nooit eerder verliet, allesbehalve overtuigend. Op vraag waarom u niet wilde scheiden van uw echtgenoot toen hij dat zelf voorstelde, noemde u in **de eerste plaats** uw dochter. Zo zou ze geen vader meer hebben indien u gescheiden zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Dit is echter geen afdoende argument. Het staat immers niet in verhouding tot de mishandelingen die u verklaarde te hebben moeten ondergaan in uw huwelijk. Indien u daadwerkelijk gedurende 22 jaar continu zou zijn mishandeld, is het weinig geloofwaardig dat u toch bij uw echtgenoot zou zijn gebleven omdat uw dochter anders geen vader meer zou hebben gehad. Opgroeien in een sfeer van huiselijk geweld kan immers even schadelijk of zelfs schadelijker zijn voor het welzijn van een kind, dan opgroeien zonder vader. **Ten tweede** haalde u aan dat u uw dochter financieel wilde steunen wanneer ze zou gaan studeren (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Ook dit zou niet in het gedrang zijn gekomen indien u uw echtgenoot zou hebben verlaten.

*U verklaarde immers zelf enige tijd buitenshuis te hebben gewerkt (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Dit toont aan dat u financieel onafhankelijk kon zijn. Bovendien is er geen enkele reden om aan te nemen dat uw echtgenoot zijn dochter na een scheiding financieel niet meer zou hebben gesteund. Zo verklaarde u immers dat uw dochter geld kreeg van haar vader wanneer hij niet bij een andere vrouw was. Dat ze nu geen financiële steun meer zou krijgen verbond u eerder aan uw vlucht uit Sri Lanka en de wil van uw echtgenoot om te scheiden. Zo zou uw echtgenoot uw dochter hebben bedreigd haar te vermoorden als ze er niet voor zou zorgen dat u zou terugkomen voor een scheiding (zie gehoorverslag CGVS p. 9). **Ten derde** verklaarde u dat uw dochter problemen zou ondervinden om een huwelijkspartner te vinden indien haar ouders gescheiden zouden zijn. Ook dit argument houdt geen stand aangezien u zich hierover tegensprak. Vlak daarna verklaarde u immers dat uw dochter niet wilt trouwen omdat ze bang is dat haar hetzelfde zou overkomen als u (zie gehoorverslag CGVS p. 11). **Een vierde reden** die u aanhaalde, behalve uw dochter, waarom u gedurende 22 jaar huiselijk geweld zou hebben ondergaan, is het gebrek aan een opvangnet. U beweerde dat uw broers niet voor u zorgen (zie gehoorverslag CGVS p. 10) en dat u al zes jaar geen contact meer met hen hebt (zie gehoorverslag CGVS p. 2) omdat ze u een schande vinden omwille van uw echtelijke situatie (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Ter staving van uw asielaanvraag legde u nochtans foto's neer van uw twee broers, waarvan één foto genomen in het Midden-Oosten waar hij werkzaam was (zie groene map + gehoorverslag CGVS p. 7). Het is evenwel weinig geloofwaardig dat u deze foto's meeneemt bij uw vlucht uit Sri Lanka en op het CGVS voorlegt indien uw broers al zes jaar geen contact meer met u zouden willen hebben. **Ten vijfde** verwees u, als verklaring van uw jarenlang ondergaan van huiselijk geweld, naar uw moeder. Zij zou ziek geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Dit is evenmin een reden waarom u in geval van ernstig huiselijk geweld uw echtgenoot niet zou verlaten. U was een volwassen vrouw die bovendien financieel onafhankelijk kon zijn, zoals hierboven reeds werd aangehaald. **Ten slotte** stelde u dat u dom was en niets over de samenleving wist en daarom uw echtgenoot niet kon verlaten (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Ook dit argument staat absoluut niet in verhouding tot de door u beweerde langdurige mishandelingen. Uw moeder werd weduwe met drie kinderen toen u 9 jaar oud was. Toch slaagde ze er als alleenstaande vrouw in zich te redden. Zij zou u dus kunnen hebben bijstaan indien u al enigszins hulp zou hebben nodig gehad. Het is niet aannemelijk dat een volwassen vrouw ernstige mishandelingen ondergaat omdat ze alleen niet zou kunnen functioneren in de maatschappij. Dat u overigens helemaal alleen naar België bent gevlucht, een land waarvan u nog nooit had gehoord toen u hier aankwam, toont aan dat u enige durf hebt. Als vrouw alleen vluchten naar een onbekend land is overigens veel moeilijker dan zich alleen te vestigen in haar eigen bekende samenleving. Al deze argumenten die u aanhaalt kunnen niet overtuigen en ze ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.*

Uit bovenstaande argumenten blijkt duidelijk dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring gedurende 22 jaar te hebben geleden onder ernstig huiselijk geweld. Indien u al enige echtelijke problemen zou hebben gekend, is er geen afdoende reden waarom u niet zou zijn gescheiden. Het was bovendien de wil van uw echtgenoot om te scheiden (zie gehoorverslag CGVS p. 10). De redenen die u aanhaalt waarom u niet akkoord gaat met een echtscheiding zijn, rekening houdende met uw beweerde vrees, onvoldoende. Deze werden hierboven reeds besproken.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat echtscheidingen in Sri Lanka weinig voorkomen en dit maatschappelijk niet altijd even gemakkelijk wordt aanvaard. Toch bestaat de mogelijkheid om te scheiden en komt het in beperkte mate ook voor. In grotere steden, zoals Kurunagala, heerst een minder conservatieve gedachte dan op het platteland. Indien er sprake zou zijn van ernstig huiselijk geweld en de man gaat akkoord, is het dus mogelijk om uit de echt te scheiden. Bovendien bestaan er in Sri Lanka enkele vrouwenorganisaties waar men terecht kan. Zo is er "Women in need", die in Kurunagala zowel een crisis center als een hospitaal center heeft waar men elke werkdag terecht kan. Verder is er ook het "Womens Development Centre". Deze organisatie heeft tot doelstelling het bieden van steun (niet-juridisch, fysiek, emotioneel en economisch) aan vrouwen die het slachtoffer zijn van fysiek, seksueel en emotioneel geweld. Womens Development Centre is gevestigd in Kandy, zo'n 50 kilometer van Kurunagala (zie blauwe map).

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart, uw geboorteakte en uw huwelijksakte bevestigen louter uw identiteit, uw nationaliteit en uw burgerlijke staat. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De identiteitsdocumenten van uw echtgenoot, uw dochter en uw ouders bevestigen hun identiteit

en nationaliteit. Ook deze staan niet ter discussie. De DVD en de internetartikels betreffen louter algemene informatie en handelen niet over u persoonlijk.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept de schending van de materiële motiveringsplicht in.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster stelt dat ze Sri Lanka verlaten heeft omwille van haar echtgenoot die gewelddadig was. Ze herhaalt in het verzoekschrift dat ze 22 jaar bij haar echtgenoot is gebleven en ze niet wilde scheiden omdat echtscheidingen in Sri Lanka nauwelijks worden aanvaard, haar dochter geen vader meer zou hebben, verzoekster haar dochter wilde financieel steunen, haar dochter moeilijk aan een geschikte huwelijkspartner zou kunnen geraken, er een gebrek was aan opvang en zij geen goede relatie heeft met haar broers. Verzoekster betwist dat de mishandelingen ongeloofwaardig zouden zijn en stelt dat het leven niet rationeel is en iedereen anders reageert. Verzoekster is allerminst een zelfstandige vrouw, ze is een zeer angstig en teruggetrokken persoon. Ze heeft de waarheid verteld.

3.2. Verzoekster brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Daarenboven is een scheiding, hoewel dit maatschappelijk niet altijd even gemakkelijk ligt, geenszins verboden in Sri Lanka en was verzoeksters echtgenoot vragende partij hiervoor (gehoor p. 4, p. 10). Verzoekster is inzake de mishandelingen evenmin naar de politie gegaan want “dat is een schaamte voor een vrouw” (gehoor p. 6, p. 12). Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.3. Om als vluchteling erkend te worden dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekster maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat haar voorgehouden mishandeling, voor zover al waarachtig, *quod non, in nexu* staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Dit klemt te meer nu verzoekster ter terechtzitting de waarachtigheid van de aangehaalde feiten en mishandeling onderuithaalt.

Naar aanleiding van de ter terechtzitting neergelegde foto's met briefomslag, en de opmerking van verwerende partij dat verzoekster foto's neerlegt van haar echtgenoot met de tweede vrouw, stelt verzoekster dat ze al vijftien jaar alleen woont. Gevraagd of ze gescheiden is, stelt verzoekster dat ze niet weet of ze gescheiden is, maar dat haar echtgenoot misschien hertrouwd is, wat ze opnieuw wijzigt en stelt dat ze niet weet of haar voormalig echtgenoot hertrouwd is. Dergelijke verklaringen zijn bezwaarlijk ernstig, minstens kan niet worden ingezien hoe verzoekster kan volhouden mishandeld te

worden door haar echtgenoot wanneer ze reeds vijftien jaar feitelijk alleen woont met haar dochter. Verzoeksters bewering ter terechtzitting dat haar echtgenoot sporadisch naar haar huis kwam om haar te slaan wanneer hij gedronken was, komt voor als een poging alsnog haar verklaringen enige grond te geven. Verzoeksters asielrelaas wordt door haarzelf geheel ondergraven. Overigens stelt verzoekster dat ze enkel wil verblijven in België (gehoor p. 11) en helemaal geen rechten wil.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK